

den, så vil kritikken fortsætte. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er: Finansministeren inviterede til åbne forhandlinger om Velfærdskommissionens udspil, og det møder SF selvfølgelig meget gerne op til, men der var en ting, der undrede mig i finansministerens svarreplik, og det var, at i de temaer, som kom fra finansministerens mund, var der ikke noget som helst om forebyggelse. Vil det sige, at det kæmpe milliardbesparelsepotentiale, der ligger i en effektiv indsats for forbedret arbejdsmiljø og en øget forebyggelse af livsstilssygdomme via kost osv., slet ikke er noget, der indgår i regeringens overvejelser som en mulighed for at medvirke til en fremtidssikring af velfærdssamfundet?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige sige, at det, der bruges af offentlige midler, er 12,2 mia. kr. Beløbet har aldrig været større. Altså, vi deler det op i, hvad der finansieres privat, og hvad der finansieres offentligt. I alt er der 12,2 mia. kr. over de offentlige kasser til forskning. Det er det største reale beløb nogen sinde. Måler vi det op i forhold til BNP, som mange går op i, så er det 0,76 pct., hvor det i år er 0,75 pct. Men det reelle er, at for dem, der forsker, har der altså aldrig før været flere penge til forskning, end der er i dag.

Kl. 16.05

Vi har så sat det mål, at vi vil op på 1 pct. af BNP i 2010, men det afgørende for dem, der er i miljøet, er: Kommer der flere penge til miljøet, eller kommer der færre. Der har altså aldrig været flere penge til formålet end nu.

Jeg er enig i, at kritik er en rigtig god ting. Det er jo derfor, jeg holder meget af den opposition, vi har. Jeg synes, det er rigtig godt. Jeg synes altså, jeg har rost den. Jeg synes, det er nødvendigt. Der er også en grænse for, hvor venlig hr. Henrik Sass Larsen kan være, og jeg er næsten lige ved at tro, at han var lige på grænsen, ikke *over*, men lige på grænsen. Kritik skal der til, den driver os, for selvfølgelig er der ting, man kan gøre bedre, og det er jo det, man får at vide igennem kritik, det er jeg helt enig i.

Vores mål er bare at få folk i arbejde, sådan at alle de, der har en erhvervsevne – om den er lille eller stor, om de arbejder 5 timer, 20 timer eller 37 timer, skal vi ikke bestemme – har en adgang til at kunne være selvhjulpne i størst mulig grad. Det er målet. Derfor er vi meget modtagelige for

kritik, fordi den ansporer os til at gøre ting bedre.

Med hensyn til det, der blev spurgt om i forbindelse med forebyggelse, vil jeg sige, hvis jeg må have lov til det – i forhold til den tid, jeg plejer at tale, så er det altså meget, meget kort: Jo, det er rigtigt, at forebyggelse er en kæmpe udfordring, men også dér er der et fælles ansvar. Jeg tænker på det, at man siger, at det er meget dyrt. Når jeg ser, hvad familier, der går på indkøb, tager ned fra hylderne af colaer, og når jeg ser, hvad de koster, og hvad det egentlig er, man er villig til at betale for usunde ting, som er dyre i forhold til sunde ting, så siger jeg altså, at vanner er nogle, der begynder helt tilbage i barndommen.

Hvad er det for en vane, vi har i forbindelse med spising og i forbindelse med motion? Motion koster jo i sig selv ingenting, så man kan sige, at i hele forløbet frem til skoletiden ligger der et fælles ansvar for det, kommunen tilbyder, og det, forældrene tilbyder. Så kan det senere blive medarbejdere, der har et ansvar, og arbejdsledelsen, der har et ansvar, og så ender det til sidst i de ældre år med, at det er et plejehjem, der har et medansvar.

Det er altså et fælles ansvar, man har hele vejen igennem, men det er bare ikke med fokus på, at det, der er godt, koster noget. Der er meget af det, der er godt, der ikke koster noget, når vi taler om sund levevis.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at der kun er 1 minuts svartid.

Det er hr. Ole Sohn for sin sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er fuldstændig enig; meget kan man gøre selv. Det, der er samfundets opgave, en statsopgave, en regeringsopgave, er at anspore til, at man fremmer en sund udvikling. Det er nogle gange, der skal foretages investeringer, før den afledte besparelse kommer. Det var bare det, jeg ville bringe på bane, men nu ved finansministeren, at det er en af de ting, jeg selv bringer med, når vi nu kommer så vidt som til de forhandlinger.

Med hensyn til kritikken af de socialt udsatte: Jamen altså, jeg har ikke hørt nogen som helst i Folketinget sige på noget som helst tidspunkt, at man ikke ønsker, at folk skal i arbejde, og at man